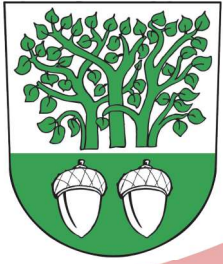

ZAKŘANSKÝ ZPRAVODAJ

**Číslo
03/2023**

Z obsahu:

Strana 4 a 5: Realizované a plánované akce v Zakřanech •

Strana 14: Denisa Kroupová je mistryně světa • Strana 19: Den seniorů

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, letošní rok opět uběhl jako voda a nezadržitelně se nám opět blíží období adventu a těch skutečně nejkrásnějších svátků v roce – Vánoc.

Pro všechny z nás je to období, kdy se za dlouhých zimních večerů můžeme na chvíli zastavit, lehce přemýšlet a bilančovat.

Příchod zimních měsíců je však spojen nejen s rozjímáním a přípravou na všemi oblíbené vánoční svátky, ale i obdobím zasněžených silnic a chodníků a zhoršené viditelnosti.

Chtěl bych tímto všechny občany požádat o vzájemnou ohleduplnost a to především při parkování aut nejen na pozemních komunikacích ale i na chodnících.

Protože každá takováto překážka je nejen velkým problémem pro zimní údržbu, ale hlavně pro naše nejmenší, kteří při obcházení takovýchto překážek mohou snadno skončit pod koly kolem jedoucích automobilů.

Ještě jednou na všechny tedy apeluji, budme k sobě ohleduplní.

Letošní rok nebyl pro nikoho z nás jednoduchý. Ať už kvůli situaci ve světě, tak i u nás doma. Ani my jsme se nevyhnuli zdražení vodného a stočného.

Bohužel ani v roce příštím se zřejmě drobné korekci v oblasti sběru odpadu nevyhneme. Vynasnažíme se však, aby dopad případného zdražení byl co nejmenší.

Jak jsem již naznačil, čekají nás svátky klidu, tedy Vánoce, které jsou v Zakřanech již tradičně spojené s rozsvěcením vánočního stromu za spolupráce našich nejmenších z místní MŠ a ZŠ.

Období adventu bude na společenské akce opět nabitě. Čeká nás Mikulášská nadílka, Živý betlém, Adventní koncert v místní kapli s DH Mistříňankou, Novoroční ohňostroj, Tříkrálová sbírka a mnoho dalšího. Na všechny tyto povětšinou již pevně zaběhlé akce bych vás všechny rád srdečně pozval.

Na závěr mi dovoluť jménem svým, i celého zastupitelstva obce, všem popřát klidný zbytek letošního roku, krásné vánoční svátky plné rodinné pohody, hodně zdraví dětem bohatou nadílku a šťastný nový rok 2023.

David Cibulka, starosta

Zakřanští oslavenci

V měsíci červenci, srpnu, září, říjnu a listopadu oslavili své životní jubileum tito naši spoluobčané:

Palová Oldřiška

Patočková Drahomíra

Sladká Alena

Kalinová Jaroslava

Burešová Dagmar

Uhlíř Jaroslav

Prokešová Marta

Vítek Jan

Srdečně blahopřejeme!

Noví zakřanští občané

V letošním roce jsme mezi sebou přivítali tyto nové občanky:

Hynek Bazal

Julie Biskupičová

Damián Multuš

Tomáš Marek

Anna Slámová

Lukáš Koza

Nikol Závojková

Marie Chytilová

Jindřich Lužný

Damian Široký

Antonín Vidlák

Sára Dufková

Bára Poláková

Přejeme jim i rodičům hodně radosti!

„Kdo zasadí strom, zasadí naději...“

(Citát napsala Lucy Larcomová, americká učitelka, básnířka a spisovatelka.)

Ale ještě větší nadějí jsou naše děti... Tuto krásnou skutečnost jsme si opět mohli uvědomit při již tradiční akci „Sazení aleje života“.

V sobotu 4. 11. v krásném, i když větrném odpoledni se na cyklostezce „U vodárny“ sešly rodiny s dětmi, které jsme v letošním roce přivítali jako nové zakřanské občánky.

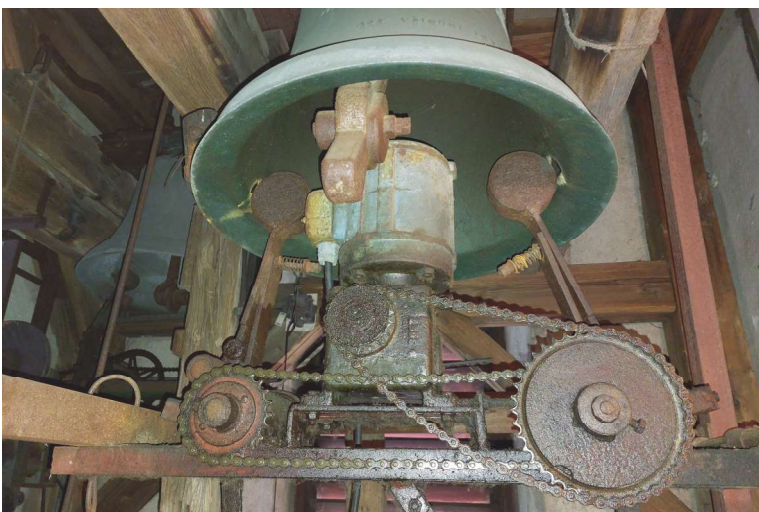
Všichni vybaveni pracovním nářadím a hlavně dobrou náladou, se pustili do práce. Vše potřebné bylo na místě připraveno: sazenice stromů, zajišťovací kůly, cisterna s vodou, vykopané díry. Chyběly jen silné paže a pilné ruce. O ty ale nebyla nouze, mnohé rodiny si s sebou vzaly na pomoc příbuzné a přátelé. A svým dílem přispěli i ti nejmenší.

Mnozí zde nebyli poprvé, ti pak pomáhali radou nebo nabídli pomoc „nováčkům“ a těm méně zkušeným. Každá rodina si pak upravila okolí svého stromu, označila jej keramickou cedulkou se jménem dítěte a následovalo závěrečné foto.

Všichni se poté sešli u teplého čaje, svařáku a výborných koláčů. Teď už si jen přát, ať nejen stromy, ale hlavně děti rostou a přinášejí radost všem, nejvíc své rodině.

Petra Grzebinská

Zakřanské zvony se rozezněly krajinou

opět o Noci kostelů v příštím roce nebo individuálně po domluvě.

Petra Grzebinská - zastupitelka

V létě letošního roku proběhla rekonstrukce pohonu kostelních zvonů a hodin. Díky této úpravě se každý ze tří našich zvonů opět pohupuje a můžeme tak slyšet jedinečný zvuk, typický pouze pro naši obec.

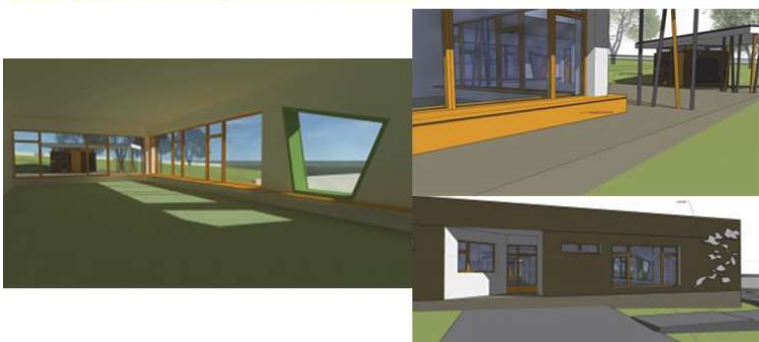
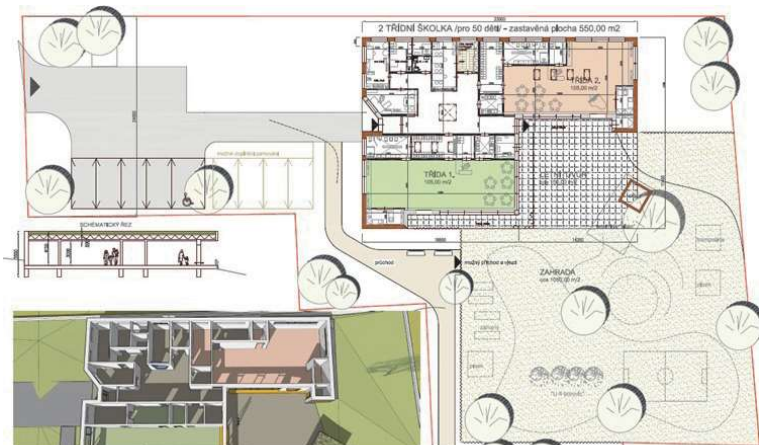
Jsem ráda, že tento hlas, který už slýchali naši předkové, se opět rozléhá zakřanskou obcí i krajinou. Děkujeme všem dárcům, kteří přispěli na tuto proměnu. Vybraná částka činila 34 200 Kč. Vše si budete moci prohlédnout

Akce realizované v roce 2023 a náhled do plánů roku 2024

Blíží se konec roku 2023 a to je příležitost ke krátkému ohlédnutí a seznámení s tím, co se v tomto roce podařilo realizovat z plánovaných akcí a nastínit, co bychom chtěli realizovat v roce příštím.

Nová budova MŠ

Jistě mnozí zaznamenali, že se zastupitelstvo obce rozhodlo řešit nedostatečnou kapacitu stávající budovy mateřské školy výstavbou budovy zcela nové. Pro tuto novou MŠ byl vybrán pozemek ve vlastnictví obce naproti bytovce č. p. 107. Přesunutím MŠ ze staré budovy obec získá prostory pro budoucí dočasné využití při rekonstrukci budovy ZŠ, budovy č. p. 92 (ordinace MUDr. Fialové a kadeřnictví) a také budovy obecního úřadu. Nabízí se i vybudování parkovacích míst v místě dnešní zahrady MŠ, která by nabídla parkování pro ty, kterým nezbyvá než parkovat na hlavní silnici.

Po loňském vypracování studie byl letos vybrán projektant, s kterým jsme na pracovních jednáních zastupitelstva obce za přítomnosti vedení ZŠ a MŠ a osobních jednáních starosta obce dospěli k dispozicím budovy – dvoutrídni budova 25+25 dětí s výdejnou jídelna a velkou zahradou. Momentálně probíhají projekční práce, které by měly skončit v prvních měsících příštího roku stavebním povolením. Na základě získaného stavebního povolení budeme moci vypsát výběrové řízení na zhotovitele stavby.

Což by mohlo proběhnout na jaře. Skutečná realizace bude zahájena, až budeme mít jistotu přidělení dotace. Odhadovaná cena projektu se pohybuje v rozmezí 35 – 40 milionů korun.

Rekonstrukce a rozšíření budovy ZŠ

Vedle řešení nedostatečné kapacity MŠ se budeme muset blízké budoucnosti vypořádat s nedostatečnými prostora-

mi i v budově ZŠ. Pro tento účel jsme si nechali vypracovat studii, která zahrnuje výstavbu kuchyně s jídelnou a novou učebnu s novou ředitelnu a kabinetem pro učitelky.

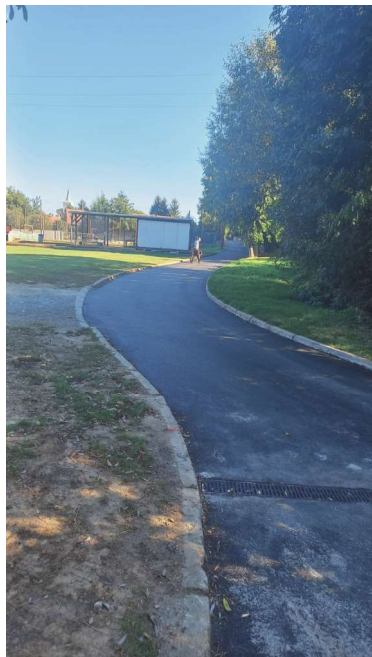
Obecní úřad a sál

Na obecním úřadě došlo k výměně starého plynového kotle za provozně efektivnější kondenzační. Hlavní změna však proběhla v sále. Tam vedle vyčištění parket a vymalování byly vyměněny již mnoha léty opotřebované židle a stoly za nové. Což jistě ocenili naši senioři při jejich setkání na začátku října. Tato investice byla z části financována z dotace Jihomoravského kraje.

Komunikace v obci

I na místní komunikace došlo. Byly položeny nové asfaltové povrchy na Kříbech, mezi Horkou a ČOV a u Hřbitova. Také se podařilo vyspravit po obci komunikace, na kterých došlo k připojování na sítě a které byly již značně poškozené.

Hrací prvky

Volání po instalaci hracích a posilovacích prvků bylo v první fázi splněno na 4 místech s tím, že by se tato místa v příštím roce rozšířila a doplnila.

Hřbitov

Na hřbitově po vydláždění hlavní cesty a upravení parkování v předchozích letech došlo ještě k úpravě místa na kontejner, vyasfaltování příjezdové cesty a ještě přibude kolumbárium nalevo od brány. Zároveň jsme využili možnosti získání dotace na opravu márnice, která proběhne v příštím roce. Tím by mohl být hřbitov téměř kompletně upraven.

Prodloužení sítě ke Slavíkovým

Po loňském zrušení výběrového řízení se podařilo rozdělit dokumentaci na dvě části. Sítě – plyn, voda, kanalizace a komunikace. První část sítě bude realizován v roce 2024 s vyhlídkou dotace až 70 % na vodu a kanalizaci. Komunikace by se realizovala v některém z dalších roků, kdy bude vypsána dotace tento účel.

Výstavba multifunkčního hřiště

V roce 2024 by mělo dojít započetí změny prostoru u ČOV. Nejdříve bude současné hřiště nahrazeno multifunkčním hřištěm s umělým povrchem pro různé druhy sportů – malý fotbal, nohejbal, volejbal, basketbal a tenis. Multifunkční hřiště bude moci být využíváno pro tělocvik dětí v ZŠ. Předpokládá se, že současné antukové hřiště bude zrušeno ve prospěch hracích prvků a lepšího zázemí pro akce v areálu pořádané.

Úprava šířky silnice v Nových domcích

Již v minulém volebním období v souvislosti s úvahami o výstavbě nové MŠ jsme se zabývali možnostmi rozšíření úzkého úseku vedle bytovky těsně pod ulicí Zálesí a hlavně vozovky v ulici Nové domky v místě dvou zatáček. Tam bychom dosáhli možnosti se vzájemně vyhnout projíždějícím vozidlům a získali prostor procházejícím chodcům.

Vytýčení stavebních parcel

S výstavbou sítě ke Slavíkovým a nové budovy MŠ se nabízí obci vytýčení nových stavebních pozemků. U Slavíkových na pozemku Kousky by se jednalo o cca 10 stavebních míst a vedle nové MŠ pak 4 stavební místa. Prodejem stavebních pozemků bychom získali prostředky pro financování plánovaných investičních akcí.

Doplnění a revitalizace autobusových zastávek včetně jejich okolí

V roce 2024 bychom chtěli začít doplněním dvou autobusových zastávek směrem od Zbýšova do Lukovan. Stávající zastávky plánujeme stavebně upravit a zvelebit jejich okolí (především té u kostela).

Ing. Vladimír Veleba

V třetím letošním čísle zpravodaje si představíme dalšího zvoleného zastupitele obce Zakřany.

Výbor pro kulturu a volnočasové aktivity: Petra Grzebinská

Můžete se prosím pro začátek představit čtenářům zpravodaje?

Jmenuji se Petra Grzebinská, je mi 50 let. Prošla jsem technickým, zdravotnickým a hudebním vzděláním, nyní pracuji jako radiologická asistentka v jednom soukromém zdravotnickém zařízení. Jsem vdaná, máma tří synů.

Jaký byl důvod vašeho rozhodnutí kandidovat do zakřanského zastupitelstva?

V Zakřanech bydlím, až na několikaletou přestávku, celý svůj život. Za celou tu dobu se v obci příliš nezměnilo, nebo vše šlo jen pomalými krůčky.

Do minulého zastupitelstva jsem nastoupila v polovině funkčního období jako náhradník, pak přišlo covidové omezení, kdy se nic moc nedělo a než se začalo pořádně pracovat, byly opět volby. Mojí osvědčenou zkušeností je, než si stěžovat a kritizovat, tak raději přiložit ruku k dílu a snažit se věci posouvat. Proto moje kandidatura.

Co chcete jako zastupitel nabídnout občanům Zakřan?

Budu stručná: 3K

Komunita – život na vesnici je založený na pospolitosti. Chci podporovat veškeré aktivity, které napomáhají k prohloubení a zlepšení společenského života v naší obci. Kreativita – nabídnout své nápady a schopnosti i vyhledávat a podporovat schopné a kreativní lidi, kterých u nás v obci rozhodně není málo.

Komunikace – naslouchat a brát vážně názory druhých, být týmový hráč.

Věnujete se, nebo se budete věnovat v první řadě nějakému konkrétnímu úkolu?

Už nějakou dobu se podílím se na tvorbě Zakřanského zpravodaje. Je to médium, vycházející 3krát ročně, které mapuje život v obci. Jeho vydávání vidím jako velice důležité zvláště pro starší občany, kteří často nemají takový kontakt s okolím, jak by si přáli. A tady můžou být informováni, co se v obci děje.

V letošním roce chystáme několik novinek, tak jistě bude o čem číst.

Dále připravujeme spolu s mnoha dalšími tradiční Živý Betlém a následný Tříkrálový koncert, kde předvádějí své umění mladí i starší zakřanští umělci, koordinujeme Tříkrálovou sbírku v obci, nově plánujeme oslavu Dne

seniorů. Spolu s návratem k normálnímu společenskému životu jistě přijde i spousta nových, zajímavých nápadů a aktivit...

Máte konkrétní představu, kam by měl směřovat výbor, kterého jste členem?

Dostala jsem svěřený výbor pro kulturu a volnočasové aktivity. Společně s dalšími členy hledáme, co v této oblasti v Zakřanech chybí a co pro to můžeme udělat. Tady budeme pochopitelně rádi za jakékoli podněty.

Naštěstí zde máme velice dobře fungující sbor pro občanské záležitosti (SPOZ), kde je část z nás už delší dobu angažovaná. To přináší hlavně lepší propojení s vedením obce a zlepšení komunikace.

Děkujeme za rozhovor a přejeme vám hodně úspěchů nejenom při plnění úkolů zastupitele obce, ale i v osobním životě. Na závěr vás chceme požádat o pár slov čtenářům, pokud máte ještě něco na srdci.

A co na závěr? Taková drobná zkušenost. Nedávno jsem se rozhodla upéct kváskový chleba. Vše jsem dělala podle návodu a radovala se už předem z úžasného výsledku. Ten se však dostavil v podobě beztvaré placky...

Placka byla sice chuťově velice dobrá, ale to hlavní tomu chybělo. Teď už to vím, kvásek byl slabý, nedozrálý, tudíž nefunkční.

Přitom jsem si uvědomila jedno: často je každý z nás tím nefunkčním kváskem, zvláště ve chvíli, kdy jsme uzavřeni do vlastního pohodlí a říkáme si, ať hlavně po mně nikdo nic nechce.

Přitom v každém z nás se skrývá jedinečný poklad a ten, když se ho odvážíme nabídnout druhým, výsledek bude nejen „k jídlu“, ale přinese i radost.

A o tom je komunitní život na vesnici, který tolik lidí dneska přitahuje.

Tak společně do toho!

Babské hody rozhodně nebyly poslední

V sobotu 9.9.2023 se po sedmi letech v Zakřanech konaly hody. Zhostily se toho místní ženy a tak není divu, že to byly „hody babské“. Sešlo se nás nad očekávání - 26 žen všech věkových kategorií a 20 holčiček.

Hned z jara jsme začaly nacvičovat tance pod vedením Gabči Hořanské, která si sama poradila s celou choreografií a s ne vždy lehkými podmínkami. Mimo tance nás čekala i spousta organizační práce. Ale jelikož jsme ženy činu, každá se ujala nějakého úkolu a vše dopadlo tak, jak mělo. Jen ke kácení a stavění máje byla potřeba i technika a chlapská ruka.

V sobotu ráno nás čekal nelehký úkol, musely jsme se obléct do kroje. Pro mnohé z nás to byla premiéra. Ale zvládly jsme to a jak nám, tak i holčičkám, to moc slušelo. Mohly jsme vyrazit.

Naše cesta začala u starosty, který nám udělil hodové právo. Poté pokračoval průvod celou vesnicí a zvali jsme občany na odpolední a večerní zábavu. Tímto bychom chtěly poděkovat za vřelé přijetí a nemalé finanční příspěvky. Co by to bylo za průvod bez kapely a bez sklepnic. Do kroku a tance nám hrála skvělá dechová kapela Skaláci a smekáme před sklepnicemi, které se statečně popraly a naloženým vozíkem vína.

Počasí nám přálo, sluníčko někdy až moc hřálo, ale i tak jsme s úsměvem dorazily na náves, kde se od 15. hodiny konal odpolední program. Vystoupily jsme s našimi nacvičenými tanci, které perfektně zvládly po náročném průvodu i naše malé tanečnice.

Potom přišla volná zábava, ale nebyla písnička, kdy by zůstal parket prázdný. Po celou dobu bylo zajištěno občerstvení – slané pečivo, buchtý, trubičky, ořezávané maso, cigáry, párky v rohlíku a alkoholické a nealkoholické nápoje. K zakoupení byly také skleničky na víno s logem našich hodů.

Ve 20 hodin začala večerní zábava s kapelou Klaxon, která sklidila velký úspěch. Opět jsme zatančily naše tance, před půlnocí proběhla bohatá tombola a v bujaré zábavě se pokračovalo, dokud nepřestala kapela hrát.

Co říct závěrem? Určitě stojí za zmínku, že spousta z nás poznala nové kamarádky, navzájem jsme se ve všem podporovaly a tím jsme dokázaly, že obnovovat vesnické tra-

dice se zkrátka dá. I když to byly „babské hody“, bez chlapů by to však nešlo. Tímto děkujeme obci za finanční podporu a všem, co se podíleli na přípravě, občerstvení a jakékoli pomoci (třeba i postaráním se o děti).

To, že se hody povedly, nás těší velice a my už teď víme, že se příští rok 7.9.2024 bude opět otrásat vesnice.

Vaše ctěné stárky a sklepnice

autorky textu: Věra Večeřová,
Jana Šilhavá

I v letošním školním roce 2023/2024 proběhlo slavnostní zahájení nového školního roku v pondělí 4. 9. v 8.00 hod. v tělocvičně školy za účasti všech dětí, velkého množství rodičů, zaměstnanců ZŠ a pana starosty.

Slavnostní zahájení školního roku

Letos navštěvuje 1. ročník 16 žáků (7 ze Zakřan, 8 z Lukovan a 1 ze Zbýšova), 2. ročník 16 žáků (7 ze Zakřan, 9 z Lukovan), 3. ročník 12 žáků (5 ze Zakřan, 7 z Lukovan), 4. ročník 15 žáků (9 ze Zakřan, 5 z Lukovan a 1 ze Zbýšova), 5. ročník 12 žáků (9 ze Zakřan, 3 z Lukovan).

Už je nás úctyhodných 71 a naše škola doslova praská ve švech. Kapacitu máme maximálně 75 žáků, což zřejmě dosáhneme příští rok. Bohužel nás trápí malé prostory a nedostatek tříd. Jistou nadějí na zlepšení jsme dostali v podobě zpracované studie na přestavbu školy, za což Obci Zakřany děkujeme.

Uvítací táborák

Letošní školní rok jsme začali uvítacím táborákem, sportovním dnem, návštěvou pana spisovatele Josefa Beneše, proběhl u nás projektový den na téma Sv. Václav a přijel k nám rodilý mluvčí za žáky 2. – 5. ročníku.

V říjnu jsme nazdobili a navštívili výstavu ovoce a zeleniny a v každé třídě proběhl miniprojekt ke 28. říjnu.

V listopadu jsme navštívili místní hřbitov, zapálili svíčky a položili koš květin na hrob bývalého ředitele naší školy. Poté proběhlo tradiční Putování s broučky a koncem listopadu nás čeká dopolední vánoční tvoření s dětmi a odpolední s rodiči.

V prosinci pořádáme tradiční vánoční jarmak. Letos nově v pátek 1. 12. od 14.30 do 18.00 a v neděli 3. 12. od 16.00 do 18.00. Naši žáci také vystoupí na slavnostním rozsvěcování vánočního stromu v neděli 3. 12. v 17.00 hod. před obecním úřadem.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem zaměstnancům naší školy, panu starostovi, panu místostarostovi, panu zastupiteli Bohatému a místním hasičům – panu Párovi a Večeřovi za pomoc při zajištění tradiční akce Putování s broučky, která se velmi vydařila. Počasí nám přálo a akce se zúčastnilo cca 250 lidí. Děkujeme a těšíme na příští rok.

Jménem celé školy bych vám chtěla popřát klidný začátek adventu a pohodové svátky vánoční.

Renata Procházková

Podzim v Mateřské škole Zakřany

Začátkem školního roku nám přálo velmi hezké podzimní počasí. Děti využívaly k pobytu venku nejen školní zahradu, chodily na vycházky do lesa, na cyklostezku, ale také po obci. Na poli děti z obou oddělení pouštěly společně draky, kteří se díky větru vznášeli hodně vysoko.

Jako každý rok jsme v říjnu navštívili výstavu zahrádkářů, kam děti přispěly svými výrobky na výzdobu sálu.

Koncem měsíce jsme si pak ve školce společně vydlabali dýni, která před školkou krásně svítila.

Na první adventní neděli vystoupíme s krátkým pásmem básní a písní při příležitosti rozsvěcení vánočního stromu v Zakřanech. Dále nás pak v prosinci čeká každoroční návštěva Mikuláše, divadelní představení s názvem Vánoční pohádka a besídka pro děti a rodiče.

Všem přejeme klidný zbytek roku 2023 a vše nejlepší do roku nového!

Děti a zaměstnanci MŠ Zakřany

Děti s vydlabanou dýní

V půlce listopadu nás v MŠ navštívil včelař, který si s sebou přivezl své včelky. Dětem řekl, co obnáší jeho práce, co k ní potřebuje a všem popovídal o životě včelíček. Na závěr děti mohly ochutnat med. Jeho návštěva se nám hodila k tématu o zdraví.

S přicházejícím chladnějším počasím jsme vyrazili k lesu, aby ho děti symbolicky zamknuly svými vyrobenými klíči.

Děti zamknuly místní les vlastnoručně vyrobenými klíči

Vánoční omalovánka

Witold Aleksander Grzebiński

Můžete se čtenářům představit?

Jsem Polák, jmenuji se Witold Aleksander Grzebiński (Mgr Ing.), 58 let, vystudoval jsem technickou univerzitu ve Wroclavi a pracuji jako IT specialista v Brně.

Rádi bychom znali váš příběh. Proč stěhování právě do České republiky?

Do Česka jsem přijel vlakem z Florencie. Vystoupil jsem kolem 5 hodin ráno z vyhřáté postele v lůžkovém kupé ve Vídni a pak jel dál do Prahy, kde mě vyzvedl kamarád Jirka. Byl 30. duben 1999. Opravdu jsem neuvažoval, že v této

zemi už zůstanu. Zatím jsem zvědavě prohlížel Prahu a pozoroval lidi kolem sebe. Upoutaly mě reklamy „Skříně na míru“, jichž několik míjela naše tramvaj. Co pro Boha mohou mít společného bedny s mírem? V polštině totiž „skrzynie“ znamená prachobyčejné bedny. Takových nedorozumění bylo více. Dodnes si musím uvědomit, kterou řečí mluvím, než řeknu, že se něco stalo v květnu. Kwiecień to je v polštině duben... Ach jo... Ale ptáte se na zemi odkud pocházím? Víte, jak se polsky řekne „vodorovně“? Poziomo! Naše polská krajina je totiž většinou úplně plochá. Ale to neznamená, že není hezká, naopak. My Poláci máme naši zemi prostě rádi. A také máme rádi naše sousedy Čechy a Slováky. Sice se rádi posmějeme jejich jazyku a všem těm nedorozuměním, ale máme Čechy za přátele. Dějiny nás nešetřily. Kdysi hrdá Republika Obou Národů (Polsko se v 14. století spojilo s tehdejší Velkou Litvou tak, že si polská královna vzala litevského knížete – je to příběh skoro pohádkový) byla po dlouhou dobu pod nadvládou Ruska, Pruska a Rakouska. A po 2. světové válce zas přišla nesvoboda pod Ruskem. Sám jsem to zažil a nebylo to nic k závidění. Je opravdu štěstí, že teď už přes 30 let jsou naše země svobodné. V Polsku máme moře na severu a hory na jihu. Když někdo jede k moři, je jasné že neuvidí hory a naopak. Moře je sice studené, ale pláže jsou písčité, široké, teplé a krásné. Jedte se podívat, v posledních letech síť dálnic se natolik rozrostla, že cestování autem není zas tak náročné.

Jaký je život v České republice v porovnání s vaší domovinou?

Život v Zakřanech se mi moc líbí. Lidé jsou tu klidní, přátelští a ženy krásné (zvášť jedná z nich – moje žena). Povahově se moc Češi a Poláci neliší, v Polsku je možná těch povah trochu více, jsou lidé praktičtí a šikovní, jako na jihu nebo na západě, tak i více pohostinní, přátelští a méně přísní na východě. Ale také jsme dost promíchání – po II světové válce nás prostě posunuli o těch 200 km na západ a tak často rodiny z oblastí dnešní Ukrajiny nebo Běloruska se ocitly u hranic s Německem. Třeba mo-

je maminka pohází zpod Čenstochovy, kdežto otec z oblasti u Kaměnce Podolského v dnešní Ukrajině. A poznali se v Szczymině v západo-severním koutě Polska. Takže těch povah, tradicí a kulturních rozdílů máme v Polsku trochu více, než tady. Nakolik jsem poznal Čechy, tak myslím, že česká povaha spojuje východní přátelskost a pohostinnost s německou přesností a praktičností. Zajímavé je, že se tady měří čas na čtvrt hodiny. V Polsku je běžnější udávat čas s přesností 5 minut. Ukazuje to, že život v Česku je přece jen méně hektický a klidnější.

Máte nějaký rodinný recept na jídlo?

Když je řeč o jídle, tak si vždy vzpomenu na polský Štědrý večer, kdy tradičně máme kromě kapra ještě dalších 11 chodů.

4 polévky, kapr na 2 nebo 3 různé způsoby, 3 sladká jídla s mákem, zelí s houbami v těstíčku a tak dále. Tradice netradice, většinou těch chodů bývá méně. Když u nás doma ke 12 chybělo pár jídel, moje maminka započítávala i různé nápoje nebo druhy cukroví. A tak vždy jsme měli 12 chodů.

Jedno z tradičních jídel jsou „pierogi“. Vypadají takto:

Náplň může být různá, třeba tradiční štedrovečerní s houbami, nebo tvaroh a brambory čili „ruskie pierogi“. Ty se čím dál častěji objevují

i na štedrovečerním stole.

Těsto: hladká mouka 500 g + na podsypání, voda (horká) 300 ml, rostlinný olej 1 lžice, sůl 1/2 lžičky

Náplň: cibule 1 ks, máslo 2–3 lžice, cukr krupice 1 lžička, brambory (uvařené, oloupané) 3–4 ks, tvaroh (nebo žervé) 1 a 1/2 hrnku, sůl, pepř (čerstvě namletý), máslo (rozpuštěné nebo vyškvařená slanina)

Postup přípravy: Cibuli nakrájenou na tenké plátky pozvolna smažte v pánvi na rozehrátém másle asi 10 až 15 minut, až zezlátne a začne karamelizovat. Během smažení ji osolte a vmíchejte k ní cukr. Dejte stranou. Na těsto promíchejte mouku s horkou vodou, olejem a solí. Vypracujte vláčné, hladké těsto. Mísu přikryjte utěrkou a těsto nechte odpočívat asi 20 minut v chladu. Mezitím připravte náplň. Horké brambory scedte a nechte v cedníku vypařit. Pak je rozmačkejte a dohledka promíchejte s tvarohem a zkaramelizovanou cibulí. Náplň podle chuti osolte a opepřete. Dejte vařit vodu do velkého hrnce a osolte ji. Těsto rozválejte na placku o výšce asi 3 mm a skleničkou z něj vykrajujte kolečka o průměru cca 5 cm. K jedné straně dejte zhruba lžici náplně, přeložte volným koncem těsta, spojte a okraje dobře zmáčkněte k sobě. Taštičky vkládejte do mírně vroucí vody a vařte, za chvíli vyplavou na povrch. Pak je vařte ještě 2 až 4 minuty a poté hned vyndejte děrovanou naběračkou. Podávejte horké, přelité rozpuštěným máslem nebo vyškvařenou slaninou.

Letošní léto nepochválíme

Včelařská sezóna byla tento rok velice průměrná až podprůměrná. Na jaře kvetly velice málo ovocné stromy, v bezprostřední blízkosti nebyla vysázená řepka a tím byla poznamenána i medová snůška. Většina včelařů vytočila zhruba polovinu množství medu, oproti minulému roku. Také teplý podzim nepřinesl včelám nic dobrého. Od září již nekvete nic, co by mohly včely sbírat a nosit do úlu a tak se vykrádají mezi sebou. Toto přináší také roznášení nemocí a úhyny včelstev. Snad se příroda v příštím roce zase umoudří. Nyní bych ráda dokončila představení zbývajících včelařů v naší obci opět se stejnými otázkami.

David Kindler

1. Jak mě napadlo začít včelařit

Včelařit mě napadlo, když jsem šel na jaře po zahradě, kde kvetly stromy, ale na květech nebyla žádná včela.

2. Kdo mě učil včelařit

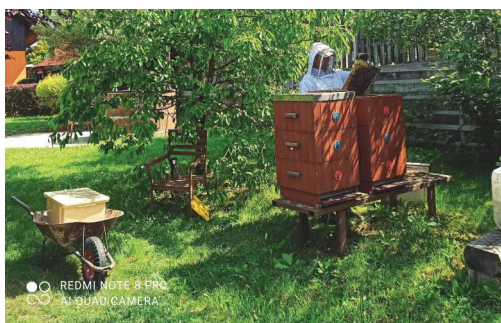
Objednal jsem se na kurz ve včelařském učilišti v Nasavrkách.

3. Jak dlouho včelařím a kolik mám včelstev

Včelařím šestou sezónu. Mám čtyři včelstva.

4. Kde mám včelstva, případně čeho je pro včely v okolí nejvíce

Včelstva mám na Kříbech, usazené na svoji zahradě.

5. Co mě na práci se včelami baví a co nebaví

Baví mě včely pozorovat. Včelař více vnímá, co právě kvete a z čeho může být snůška. Fascinuje mě, jak funguje včelí společenstvo.

Nebaví mě stále vyšší náklady na cukr a sklenice.

Martin Palát

1. Jak mě napadlo začít včelařit

S včelami jsem se seznámil již jako malé dítě, kdy mí rodiče na chalupě obhospodařovali pár včelstev po dědovi.

2. Kdo mě učil včelařit

V dospělosti jako prvního napadlo včelařit mého staršího bratra, ke kterému jsem díky zvědavosti začal chodit ke včelám a seznamovat

se s metodikou včelaření. Po cca dvou ročním okoukáváním zkušeností bratra jsem začal na vlastní pěst.

3. Jak dlouho včelařím a kolik mám včelstev

Bude to již devátý rok. Momentálně obhospodařuji cca 25 včelstev.

4. Kde mám včelstva, případně čeho je pro včely v okolí nejvíce

Stanoviště se nachází pod Novými domky u lesa. Co se týká snůškového období, jsou Zakřany z mého pohledu velice atraktivní oblast kde se nachází vše, co dokážou včely zužitkovat od jara až do konce července. Bohužel k vůli častějším tropickým letním dnům se prakticky vytratil tmavý medovicový med z lesa.

5. Co mě na práci se včelami baví a co nebaví

Na práci se včelami mě nejvíce baví sledovat jarní rozvoj, kdy včely začínají být aktivní stejně jako příroda. Na včelaření mě naopak nebaví šíření rámků s dílem, které se musí dělat, aby ho nesežral Zavíječ Voskový, kde se člověk dost nadýchá kouře ze sirných knotů. Také podzimní zakrmování včelstev kde jsou včely poněkud agresivnější.

Eva Sachsová

1. Jak mě napadlo začít včelařit

V naší rodině byla vždy velká spotřeba medu a tak jsme se s manželem

rozhodli, že bychom mohli zkusit chovat včely.

2. Kdo mě učil včelařit

Nejdříve jsem přečetla spoustu knih, absolvovala několik kurzů a seminářů. Poslouchala mnoho rad od starších a zkušených včelařů a nakonec si našla svoji cestu jak na to.

3. Jak dlouho včelařím a kolik mám včelstev

První včelstvo jsme koupili v roce 2015, takže 8 let. Máme 5 včelstev

4. Kde mám včelstva, případně čeho je pro včely v okolí nejvíce

Včelstva máme v zahradě a za zahradou v části Nové domky. Jarní snůška bývá z ovocných stromů a řepky, když je v okolí vysázena a letní snůška bývá z okolního lesa.

5. Co mě na práci se včelami baví a co nebaví

Baví mě pozorovat včely při práci a vždy se těším po dlouhé zimě na jaro, až poprvé otevřu úl a ucítím tu medovou vůni. Fascinuje mě spolupráce včel a také rozmanitost jednotlivých včelstev. Každé včelstvo je jiné, i když pracují všechny stejně. Není žádná práce okolo včel, která by mě nebavila. Jen jsem smutná při každém úhynu včelstva, nebo když se nevyvíjí tak jak má.

Přeji všem krásné, medem provoněné vánoce.

Za zakřanské včelaře Eva Sachsová

Nábor mažoretek se letos povedl

Samozřejmě nejsou skupiny striktně oddělené, takže některé dívky zvládají tančit ve 2 kategoriích. Dále ještě tradičně vymýšlíme nové sestavy i pro sóla, dua, miniformace.

Velkou radost nám udělal nábor a s ním zájem těch nejmenších. Proto se zatím těšíme z účasti na trénincích dvaceti malých mažoretek. Rok od roku se hlásí mladší a mladší. Jsme rádi, že i nás trenérek je více a máme i pomocnice z řad starších mažoretek. Také celou formu tréninků jsme musely přizpůsobit tomuto předškolnímu věku. Doufáme, že holčičky vydrží a že je to bude bavit!

Další novinkou je, že budeme opět pořádat kvalifikační soutěž ve sportovní hale v Ivančicích a to 21. 4. 2024.

9. března 2024 se na Vás budeme těšit na REPREZENTAČNÍM PLESE v Hornickém domě ve Zbýšově, kde předvedeme všechny soutěžní choreografie. Všem spoluobčanům přejeme příjemné prožití svátků Vánočních a do nového roku 2024 především zdraví a pohodu.

Tým trenérek

Co je u nás nového? Co originálního a neotřepaného napsat? Touto dobou každý rok vlastně píšeme pořád to stejné dokola. Jak nám startuje nová sezóna... Takže vlastně nic nového, originálního... Ale ono to tak zkrátka opravdu je. Zářilo bylo ve znamení náboru a přeskupení děvčat dle věku do soutěžních skupin, aby se mohlo co nejdříve začít pracovat na nových choreografiích.

Pár novinek, se kterými se chceme pochlubit, se přece jen najde.

Minulý rok jsme po několika letech obnovily velkou skupinu juniorek (16 cvičících) a letošní sezónu startujeme s choreografiemi velkých skupin ve všech věkových kategoriích:

přípravka 4 -7 let (20 holčiček)

kadetky 8 - 11 let (14 děvčat)

juniorky 12 - 14 let (15 děvčat)

seniorčky 15 a více let (13 děvčat)

Taneční vystoupení na zakřanské pouti 2023

opravdu užily. V dalším vstupu se představila skupina Mahi Ve, což jsou členky kurzu pro dospělé, vášnivým araboflamenkem s vějířem.

V náročné choreografii ukázaly svou dovednost nejen se zmiňovaným vějířem, ale i sukni, která také hraje významnou roli v tomto energickém tanci.

Tento rok jsme opět dostaly příležitost vystoupit na zakřanské pouti. Program otevírala děvčátka veselou bollywoodskou choreografií o čmeláčkovi na indickou píseň „Bhumro“. Poté holčičky zatančily „Listom jabloní“; tento tanec byl v rozverném gypsy stylu, který si

Blok jsme zakončily společně s děvčátky sambou „Iko iko“. Ohlasy diváků byly pozitivní. Děkujeme a již můžeme prozradit, že v další sezóně uvidíte opět krásnou indickou choreografii.

Mgr. Gabriela Hořanská

Dračí války 2023

Letos 2. 9. se našemu týmu dračích lodí Zdravá Výživa opět podařilo upořádat už čtvrtý ročník Dračích válek na Zbýšovském koupališti. Počasí nám přálo, voda koupaliště byla ještě krásně teplá a lidé si užívali poslední den, kdy se dalo ještě užívat otevřené koupaliště.

Pro malý zájem ženských posádek byla otevřena jenom kategorie OPEN, ve které bylo povoleno mít jak samé chlapy, tak libovolný počet žen. Některé typické posádky z předchozích ročníků letos chyběly, místo nich se však přihlásily nové.

Celkem se zúčastnilo osm posádek, které se losem rozdělily do dvou skupiny, následně se jelo klasickým pavoukem, nejlepší z první skupiny proti nejhorším z druhé skupiny.

Jelikož jsme měli docela dost času a v hledišti bylo spousta žen které závod lákal také, domluvili jsme přímo na místě jeden čistě ženský souboj. Nakonec se přihlásilo tolik zájemkyň,

že bylo nutné některé odmítnout. Z původně sranda mače se záhy vyklubala Dívčí válka, kdy ani jedna strana nechtěla prohrát a bylo vidět, že ani jeden tým to nedá zadarmo.

Podařilo se nám zajistit doprovodný program pro děti, kde děti mohli písňovat, nebo vyrábět náramky z korálků. Velkým překvapením pak byla pouliční magie Jindřicha Zelníčka, kouzelníka ze Zbýšova.

Vítězem turnaje se stal tým SEBS, sestavený z kluků z ozbrojených složek, kteří v lodi seděli poprvé.

Nejdelší souboj, který málokdo čekal, byl o 7. a 8. místo a trval 2,5 minuty. Děkujeme sponzorům akce – Město Zbýšov, Pivovar Richard, Vinařství Červinka, Sportcentrum Rosice a správci koupaliště Adamu Zpletalovi. Jindřich Hruška

Hokejový klub HC Zastávka pro kluky i holky

Chtěl bych pozdravit všechny příznivce sportu, zvláště hokeje. Rád bych Vám představil náš klub HC Zastávka, jehož domovský zimní stadion sídlí v Rosicích. Klub byl založen 21. srpna 1998 osmi nadšenými hokejisty.

Od roku 2015 se intenzivně věnujeme dětem jak v přípravkách, tak i dětem v kategorii mladších a starších žáků. Nejmenším začínajícím bruslařům nabízíme každou neděli školu bruslení, tzv. „školičku“.

V současnosti se klub věnuje přípravkovým družstvům 4. tříd (roč. 2014), 3. tříd (roč. 2015) a 2. tříd (roč. 2016 a mladší). Tito malí hokejisté mají možnost trénovat třikrát týdně. Na ledě se jim věnuje tým odborných trenérů a asistentů. HC Zastávka disponuje 7 trenéry s licenci B a C, které se zaměřují na výchovu dětí od těch nejmenších U6 – U12, což je věková kategorie od 6 do 12 let, až po dorost. Mezi našimi malými kluky a holkami se objevují i děti ve věku 4 až 5 let.

Naše velká skupina trenérů a asistentů výrazně přispívá ke správné a odborné výchově mladých sportovců se zaměřením na malou skupinu, či dokonce jednotlivce. Na trénincích uvidíte led zaplněný malými hokejovými nadšenci, oblečených do hokejové výstroje a dresů. Děti jsou rozděleny do menších skupinek, v nichž procvičují již získané dovednosti a učí se dovednostem novým, a to formou hry a zábavy. Po tréninku, který trvá hodinu, se kluci a holky odeberou do své kabiny, ve které si mohou nechávat své věci a kde panuje vždy pozitivní atmosféra. Důležitým

aspektem je i to, že u Rosického zimáku se dá vždycky dobře zaparkovat.

Mimo tréninky a ligové zápasy domlouvá náš realizační tým i přátelské zápasy s různými soupeři. Největším potěšením pro naše děti je samozřejmě radost ze hry a z nastřílených gólů! Někdy se těžko dopočítáte skutečného skóre, ale o to jde u dětí nejmenší kategorie až na posledním místě.

V letošním roce hrají děti zápasy v rámci Jihomoravského kraje, kde se utkávají s Kometou, Scorpions (dříve Technika), Kuřimí, Vyškovem, Hodonínem, Břeclaví, a dokonce i s rakouskou Vídní! Mimo jinak oblečených a vystrojených protihráčů tak děti poznávají i prostředí jiných zimních stadionů a měst.

Pokud váháte a nemůžete se rozhodnout, jaký sport pro vaše dítě zvolit, rád bych vás pozval na náš trénink. Rádi vás uvítáme mezi sebe a zodpovíme vše, co Vás bude zajímat. Vaše dítě si bude moci vyzkoušet, zda je hokej to, co jej chytne za srdce tak, jako nás. Bude-li si chtít dítě tréninky vyzkoušet, má možnost trénovat 1. měsíc zcela zdarma, bez závazků, a to kdykoliv během sezóny. Samozřejmostí je zapůjčení dostupné hokejové výstroje, které je rovněž zdarma. Další možnosti pro začínající bruslaře nebo hokejisty může být i výše zmíněná škola bruslení (tzv. školička“), která probíhá každou neděli od 9 do 10 hodin.

Závěrem bych Vám rád popřál šťastné a veselé prožití Vánočních svátků a hodně radosti a zdraví v novém roce 2024. Za hokejový klub HC Zastávka Marek Hála

Mistryně světa: Denisa Kroupová

Být mistryní světa v 18 letech, to je sen každé sportovkyně, a to nejenom v mažoretkovém sportu. Sledně Denise Kroupové, studentce 3. ročníku Střední školy technické a ekonomické Brno, Olomoucká, se to letos podařilo na Mistrovství světa v mažoretkovém sportu v disciplíně SÓLO FLAG. Tak skvělý a úžasný úspěch neunikl i naší pozornosti, proto jsme se rádi vyptali, jaké pocity má spojené s tak významným vítězstvím.

Předně bychom ti, Deniso, chtěli blahopřát k úžasnému výkonu. Jaké to bylo, když ses dozvěděla, že jsi mistryně světa v mažoretkovém sportu v kategorii SÓLO flag?

Moc děkuji, byl to můj splněný sen. Byla jsem za to ne-skutečně ráda.

Bylo první místo v plánu? Nebo jsi měla ambice umístit se v první desítce?

První místo nebylo v plánu, vůbec jsem to nečekala, a bylo to pro mě v závěru velké překvapení. Ty ambice tam nějaké byly, alespoň abych se umístila v top 6.

Můžeš nám sdělit, jak jsi s tímto sportem začala?

Začala jsem s ním díky mojí mamce, která mě ve druhé třídě vzala na nábor a že bych to mohla zkusit, tak jsem pak šla na pár tréninků a zalíbilo se mi to.

Jak náročný je trénink?

Náročnost tréninku se liší podle toho, co se zrovna ten den trénuje. Jinak náročné jsou formace a jinak sóla nebo dua. Ale jelikož jsem loni měla převážně sóla, tak jsem si tréninky přizpůsobovala podle toho, jak jsem potřebovala. Většinou trénuji kolem 2 hodin týdně, avšak před soutěžemi se snažím více.

Doporučila bys mažoretkový sport i klukům?

Klukům bych mažoretkový sport určitě doporučila, není to totiž jenom holčičí sport, jak se zdá. I na soutěžích můžete vidět pár kluků a myslím si, že je to hezké zpestření soutěžního dne.

Děkujeme za milý rozhovor. Chtěla bys na závěr něco říci čtenářům zpravodaje?

Já moc děkuji, že jsem měla tu příležitost s vámi ten roz-

hovor udělat a čtenářům zpravodaje bych chtěla vzkázat, aby své děti, vnoučata či pravnoučata zkusili dát na mažoretkový sport, jelikož se v něm objevuje jak kousek baletu, gymnastiky, práce s hůlkou a hlavně bezvadný kolektiv.

Volejbalisti

Dáváme vám tu k nahlédnutí několik fotek z našeho již tradičního turnaje s družebním družstvem z Křepic.

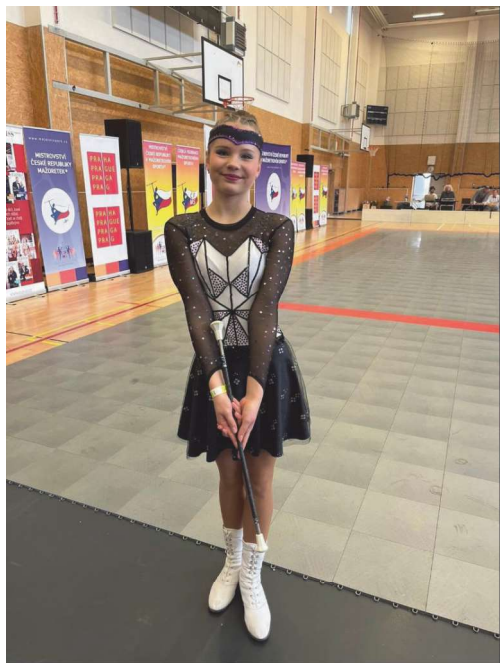
Blíží se konec roku a my bychom vám všem, jménem naší volejbalové party, chtěli poděkovat za přízeň a podporu v letošním roce a zároveň popřát vše nejlepší do roku 2024.

Volejbalisti Zakřany

Nikola Nekužová: Pokud tě baví pohyb, přijď mezi nás

K druhému rozhovoru tohoto čísla zpravodaje jsme si pozvali další mažoretku, tentokrát Nikolu Nekužovou, která svůj klub reprezentovala ve Světovém poháru, kde získala spolu s Annou Šoukalovou krásné 5. místo v disciplíně DUO.

Nikolo, jak jsi s mažoretkovým sportem začala?

Moje první setkání s mažoretkovým sportem proběhlo poprvé v mých čtyřech letech. V tělocvičně jsem se rozplakala a bylo po všem. O tři roky později jsem přišla znovu se svojí kamarádkou, která již rok trénovala. Od této doby se staly mažoretky mojí srdeční záležitostí. Cvičím již osmým rokem s nadšením a snahou úspěšně reprezentovat.

Jak náročný je trénink?

Každý můj trénink je jinak náročný. Odvíjí se od délky tréninku, složitosti sestav a toho, jak se cítím v ten daný den.

Mažoretkový sport skrývá několik disciplín. Můžeš nám je trochu přiblížit?

Nejobvyklejší disciplína tohoto sportu je disciplína baton (hůlka). Kromě hůlky také cvičíme s pom pomy (trásně). V této disciplíně je důležité gymnastické a baletní provedení. Další disciplínou je cvičení s flagem (vlajka). Sestav je několik druhů – sólo, duo, trio, mini formace, formace, defilé (pochod).

A která je ta tvoje disciplína, kde se cítíš nejlépe?

Mojí nejoblíbenější disciplínou je hůlka, vzhledem k počtu a náročnosti různých prvků.

Po půlročním nácviku sestav, začínáme jezdit na spoustu závodů, které jsou časově náročné.

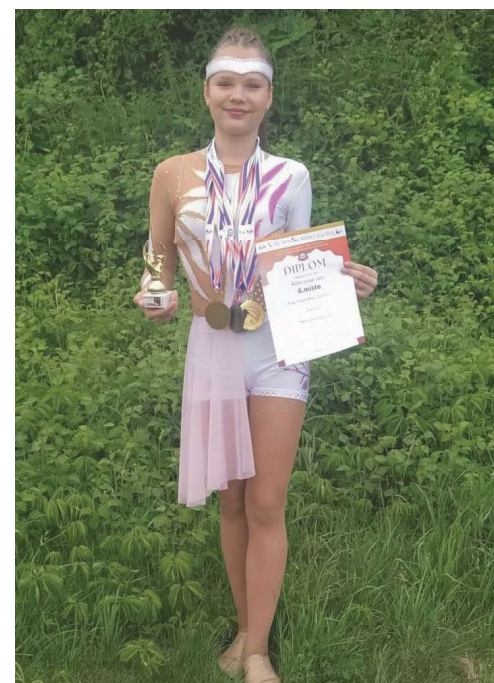
Co bys doporučila těm, kteří váhají, zda s mažoretkovým sportem začít?

Pokud tě baví pohyb, přijď mezi nás. Naučíš se mnoho baletních, gymnastických prvků, cviků s trásněmi,

vlajkou a hůlkou. Najdeš si nové kamarády, přivítají tě hodné trenérky.

Děkujeme za příjemný rozhovor. Chtěla bys na závěr něco říci čtenářům zpravodaje?

Můžete se také přijít podívat na mažoretkový ples a kvalifikaci v Ivančicích pořádanou naším klubem, které se budou konat příští rok na jaře. Každý rok nás můžete vidět na Zakřanské pouti.

Zbýšquiz

Dne 15. listopadu 2023 se uskutečnil historicky první vědomostní kvíz ve Zbýšově, pořádaný MKC s moderátorem Petrem „Koldym“ Koláčkem z Brna. Kvíz byl zaměřený na všeobecné otázky (aktuality, architektura, gastronomie a podobně). Přihlášených šestičlenných týmů bylo 10, a to nejen ze Zbýšova, nýbrž i z Rosic, Ivančic či Zakřan. Naš tým soutěžil pod názvem Zakřanská 6 ve složení: Kateřina

Rujbrová, Věra Rujbrová, Jana Šilhavá, Zuzana Dvořáková, Petra Kroupová a Gabriela Hořanská. Umístily jsme se na úžasném 1. místě. Byl to poučný a zábavný večer. Snad se nám bude dařit i na dalším kvízu.

Gabriela Hořanská

V nedávné době se nám dostal do rukou poklad v podobě zápisů z historie kulturního a společenského života v Zakřanech. Postupně vás chceme s obsahem tohoto díla seznamovat.

Rok 1937

Protože Sportovní klub SK Zakřany vyvíjí dosti úspěšně svoji kulturní činnost a dá se říci, že v ostrém konkurenčním boji „majitelů“ ochotnických souborů začal mít primát, projevuje se nutnost vlastnit svoje jeviště i ostatní potřebné zařízení pro úspěšné provozování divadel.

Nehledě k další nutnosti pořádat co nejvíce kulturních akcí a divadel, protože finanční efekt byl již tehdy stavěn jako prvořadý avjiz tehdy v téměř plné míře, tj. z 90 %, financoval úspěšný provoz divadelního souboru.

Skutečnost, že SK neměl dosud svoje jeviště a půjčoval si je od „SDH“ za mírný poplatek 20 Kč při jednom představení (při čemž se za zimní období hrávalo v SK asi 5 divadel), zdála se tehdejšími funkcionářům SK za předsednictví p. Josefa Chocenského téměř neúnosnou. Velkou úlohu zde sehrála také skutečnost, že se jednalo o jeviště staré, se zastaralou vytahovací oponou.

Kostky byly vrženy i bez Cézara!

Prkna, latě a ostatní řezivo, potřebné pro vybudování jeviště bylo zakoupeno u p. Oplatka v Rapoticích a dne 21. září 1937 dovezeno na čtyřkolovém ručním vozíku z Rapotic do Zakřan tehdejšími sportovci i kulturními pracovníky p. Františkem Patočkou (pekařem) a Milošem Kružíkem.

Podium pro jeviště z dodaného materiálu vyrobil tesař, zakřanský rodák a ochotník p. Jan Budín (později bytem v Omicích).

Rámy na kulisy zhotovil ve své dílně tehdejší pekař Fr. Patočka.

Kulisy maloval ak. malíř p. Jaroslav Bureš, později bytem a povoláním v Praze, který v letech 1937-1938 prožíval prázdniny v Zakřanech u Menšíků.

Rozhrnovací opona byla zakoupena v textilním obchodě „Pavlíček“ v Rosicích, kde byl tehdy zaměstnán hráč SK Zakřany p. Ladislav Přinesdomů jako obchodní příručí. Tento občan zprostředkoval nákup opony na splátky a SK měl splácet celkem 1600 Kč.

V letech 1937-1938 se však SK ocitl ve finanční krizi a splátky nemohl hradit. Protože i hráčská situace v oddíle byla neutěšená a návštěvy dosud stejně slabé i na hřišti slábly, rozhodli se dva tehdejší hráči SK p. Miloš Kružík a budoucí doktor Josef Nekuda k přestupu do Čechie Zastávka s podmínkou, že za každého z nich zaplatí Čechie Zakřanům (tedy SK) po 500 korunách a stejnou částku, opět po 500 korunách vyplatí každému z nich.

Obdržených 500 Kč oba hráči složili ve prospěch SK, čímž

bylo získáno 2000 Kč a z nich zaplacená opona najednou. Ke zmíněné transakci zbývá ještě dodat, že oba uvedení hráči, kteří se zasloužili o úspěšné splacení nové rozhrnovací opony, ohlásili po několika málo zápasech za Čechii nový přestup, tentokrát do Slavoje Zbýšov. Odtud po krátké době dr. Nekuda další přestup do místa svého působiště do Ivančic a p. Kružík zpět do SK Zakřany, který mezitím svoji činnost znovu obnovil, ale posléze likvidoval před příchodem Němců a před okupací.

První hrou na novém jevišti SK Zakřany byla divadelní hra „Lešetínský kovář“, kde v titulní roli vystoupil p. Josef Hudec. M. j. zde hrála také pí. Anna Těšíková.

Pořízením nového jeviště, jakož i bohatou divadelní činností (5 až 6 představení za sezónu) byl vlastně konkurenčně vyřízen SDH a ochotnické soubory Národních socialistů a Sociálních demokratů a veškerá tato činnost spočívala nyní pouze na SK.

Jeviště Nár. socialistů u Malých, stejně tak jako jeviště SDH přestalo být používáno a po dohodě s funkcionáři obou složek bylo jeviště NS zdarma věnováno SK a z hostince p. Malého převezeno do hostince u Pešků. Jeviště SDH bylo za poplatek sloučeno s jevištěm SK.

Všechna tři jeviště, z nichž u dvou se dala požit jenom plátna, z dobrých konstrukcí kulisy byly tyto soustředěny na půdě hostince u Pešků, kde byly kulisy rozvěšeny jako obrazy na novém rámu a pořízen přesný inventář, zaznamenávající i jejich přesné rozměry.

Starých kulisy se nepoužívalo v jejich původní podobě, protože na každou hru byly pořizovány zcela nové scény. Staré rámy byly potahovány papírem, a když s příchodem okupace a posléze války ak. malíř Bureš přestal trávit své prázdniny v Zakřanech, byly kulisy připravovány ochotníky místními.

Byl to hlavně p. Jan Šibal, pozdější ředitel místní školy a Ota Kružík, kteří již v létě o prázdninách připravovali kulisy pro zimní hry, protože se v zimě v sále netopilo.

Za zmínku ještě stojí skutečnost, že v té době byl předsedou SK Zakřany p. Jan Budín – tesař, vlastně stavitel pódia pro nové jeviště, bez zaměstnání.

V zimním období tesával pražce v Babickém lese a pro SK, resp. pro jeviště „sem tam“ přitésal nějaký ten trámeček, který byl potom ochotníky pašován z lesa k Peškům na půdu.

Pokračování si můžete přečíst v dalším vydání zpravodaje.

Zpráva o činnosti mladých hasičů v Zakřanech

Po skončení prázdnin jsme opět zahájili činnost našeho kroužku mladých hasičů, který navštěvuje 10 dětí. Jako již tradičně se každou středu scházíme v naší hasičské zbrojnici.

Dne 7. 10. 2023 jsme se s dětmi zúčastnily závodů v Rosicích. Jednalo se o netradiční soutěž „Závody bez ohně“, kdy děti soutěžily každý sám za sebe v disciplínách jako je zapojení hadic, přenos raněného, skok přes překážku a mnoho dalších. V kategorii mladších žáků soutěžilo celkem 95 závodníků a našim dětem se všem podařilo umístit v lepší polovině, ti nejlépejší skončili na krásném 4., 6. a 11. místě.

V sobotu 14. 10. 2023 jsme se zúčastnili branného závodu v Přisnoticích. Děti soutěžily ve 3členných družstvech a z celkového počtu 30 týmů se umístily na krásném 2. a 4. místě!

Nyní nás čeká už jen vědomostní soutěž Soptík, která se koná jako každý rok na Zastávce 25. 11. 2023.

Touto formou bych chtěla poděkovat všem, kteří nám fandí a podporují nás. Protože se blíží konec roku, přeji za kolektiv malých hasičů všem obyvatelům Zakřan pohodové a krásné Vánoce a hodně štěstí a zdraví do nového roku.

Za hasičský sbor Zakřany

Zprávy z herničky

Je tu podzim a v sychravém počasí nastává doba, kdy se můžeme scházet v zázemí herničky a trávit zde společný čas (v případě, že nás neskolí vlna bacilů :-)).

Ráda bych věnovala malou vzpomínkou na léto, na polopříměstské tábory a v letošním roce i na poprvé konané příměstské tábory pro děti od 3 – 15 let. V létě jste mohli potkávat skupinky dětí potulujících se po Zakřanech při různých aktivitách, s rodiči i bez. Za možnost přihlásit své děti na tábory vděčíme Petře Maryškové a jejím kolegyním. A také restauraci Sokolovna Zakřany patří velký dík, že se tyto tábory mohly uskutečnit. Zájem byl velký a pevně věříme, že ti, co neměli možnost se připojit k táborům v letošním roce, budou mít tuto možnost v tom nadcházejícím. Zároveň jsme vděční, že zde tyto aktivity máme a že tábory mohou být (ne)malou pomocí pro pracující rodiče, pro které jsou prázdniny vcelku náročným obdobím.

Dále bych se ráda zmínila o aktuální nabídce aktivit, které hernička nabízí. V úterý je v herničce volná zábava v době od 15.15 - 17.15 hod. V liché středy Vám nabízí Petra Maryšková Hokusy pokusy (5 – 12 let) a v sudé středy Můj první kreativní kroužek (2 – 6 let). Ve čtvrtek je možné navštěvovat kroužek Tvořítků pro děti od 4 - 7 let bez doprovodu rodičů pod vedením Moniky Pivodové a Beaty Multušové. A v pátek je možnost navštívit Smyslové hry Petry Maryškové pro děti od 9 měsíců. Pro aktuální informace však raději sledujte FB stránku Zakřanská hernička a v případě dotazů se na mě neváhejte obrátit.

Závěrem bych chtěla také poděkovat všem, kteří mi pomáhají s chodem herničky. Bez podpory některých maminek bych už s množstvím povinností velmi těžko zvládala zajistit chod herničky. Zároveň bych chtěla poděkovat všem, kteří s námi musí mít občas velkou dávku trpělivosti!

Mějte příjemný a klidný konec tohoto roku!

Suri Drápelová

Lidový oděv a kroj v Zakřanech (2. díl - Slavnostní kroj)

Slavnostní kroj byl mimořádně ceněn, proto se uchovával a dědil po několik generací. Na svátečních krojích se nejvýrazněji vykrystalizovaly ozdobné prvky. Mezi nejpodstatnější znaky patřilo speciální tvarování a celková architektura kroje, promyšlená barevnost, užití hodnotných materiálů a doplňků. Toto mimořádné oblečení tolik nezohledňovalo užitnost a pohodlnost, nýbrž jeho hlavním smyslem byla prezentace. Kolem poloviny 19. století se postupně v místech nošení kroje dále vyvíjely právě sváteční formy. Výrazně se v kroji pro sváteční příležitosti oddělovaly kategorie věku a stavu. Nejzdobnější oděv měli mladí a svobodní lidé. Od kroje starší generace se lišily především svou barevností a mladistvou úpravou.

Svobodné dívky nosily košilky s širokými nakrčenými tříčtvrtečními rukávy, které se rozšiřovaly. Šátky si vážaly kolem krku a křížem přes hrud', s cípy založenými pod tkanici od fěrtochu (menší zástěra), většinou nosily bílé s vyšíváním cípy, hedvábné nebo mušelínové. Na rozdíl od svobodných dívek, kroj vdaných žen více zakrýval tělo a obecně byl veden důstojností. Kabátky byly zdobeny lemovkami, varhánky a knoflíčky a kryly celé ruce dlouhými rukávy. Ženy si také oblékaly špenzle, které se zapínaly až u krku, byly jen do pasu, rukávy měly široké, k zápěstí užší. Zástěry byly většinou modré, černé, červené

nebo bílé bavlněné. Bývaly stejně dlouhé jako vrchní sukně tj. do poloviny lýtek. Pod vlivem městské módy se zmenšovaly jak do šířky, tak i do délky. Fěrtoch byl upevněn dlouhými „fábory“ zdobenými na koncích vyšíváním.

Ženy si povinně pokrývaly hlavu, veřejně neodhalovaly vlasy. V létě nosily čepce bílé vyšívání s krajkami, nebo stříbrné či zlaté. Čepce začaly od poloviny 19. století ustupovat šátkům, používaly se už jen na svatby a křtiny. Kroj, který se oblékal k tanci, se lišil podle druhu taneční zábavy. Společensky nejzávažnější byly hody, svatba a tanec při ukončení polních prací. Specifickou podobu mělo ošacení určené ke svatbě. Dívka si ho sama vyšívala dopředu několik let proto, aby se v tento den oblékla do nového (tato zvyklost přetrvala dodnes. Jen málo žen si obleče ve svatební den oděv užívaný při více příležitostech).

Mgr. Gabriela Hořanská

Zdroje:

Jan Kuča, Pavla Hampton: Atlas lidových krojů České republiky

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Hor%C3%A1cko>

Bc. Radana Studýnková: LIDOVÝ KROJ VE SBÍRKÁCH MUZEÍ NA HORÁCKU, Anna Kračmarová: „A co jsi nosila ty, babi?“

Krásný úspěch Tadeáše Benáčka

V letošní sezóně jsem se zúčastnil MMČR a MMSR v kategorii GP2 junior. Začátkem sezóny jsem závodil na předělané GP 0 s motorem 190, což se neukázalo jako dobrý tah. Závody jsem dojížděl na 3. místě, na vítězství to nestačilo. Pokud jsem chtěl začít opět vyhrávat, nezbylo nic jiného, než koupit GP 2 (motorku na větších kolech). Hned od prvních závodů s touhle motorkou jsem bojoval o vítězství.

Nakonec jsem se po součtu bodů stal 1. vicemistrem ČR a mistrem SR.

Letošní sezónu hodnotím velmi kladně. Konkurence se zvyšuje, je potřeba na sobě více pracovat. Povedlo se mi i párkrát proletět do kačírku, zlomit nějakou tu stupačku, páčku. Nepovedlo se mi urvat titul mistra ČR, o což se pokusím příští rok. Příští sezónu mám v plánu i větší motorky. Chtěl bych se opět zúčastnit FIM MINIGP. A čekají mě v dubnu přijímačky na SŠ.

Motocyklový sport je sport krásný, ale také velice finančně náročný. Proto chci poděkovat mým sponzorům, samozřejmě v neposlední řadě Obci Zakřany a všem mým fanouškům.

Všem spoluobčanům přeji příjemné prožití svátků Vánočních a do nového roku 2024 především zdraví a pohodu.

Tadeáš Benáček

Tříkrálová sbírka 2024 v Zakřanech

Do ulic naší vesnice vyrazí tříkráloví koledníci o víkendu 6. a 7. 1. 2024. Více informací naleznete na plakátech.

EXTRAINSTALATER.CZ
PATRIK BISKUPIČ

Provádíme všechny druhy prací z oborů kanalizace, topení a vody.

KONTAKT
Tel: 774 624 640
www.extrainstalater.cz

Den seniorů v Zakřanech – děkujeme

Našim rodičům, prarodičům, tetám, strýcům, anebo i sousedům a rodinným přátelům v životě vděčíme za mnohé. Starali se o nás, když jsme byli malí, pomáhali a pomáhají nám, když si nevíme s něčím rady, předávají nám mladším své důležité životní zkušenosti a vědomosti. Je milé jim za to čas od času poděkovat a věnovat jim na oplátku svoji přítomnost, strávení společných chvil. Dát jim najevo, že si i v seniorském věku stále zaslouží být součástí společenského života a nebýt opomíjeni.

Na první říjnový den připadá v kalendáři Mezinárodní svátek seniorů a v sále zakřanského obecního úřadu bylo při této příležitosti uskutečněno setkání našich spoluobčanů, přátel a známých, kteří mají více než 70 roků, ačkoliv bychom jim to často ani nehádali. Všichni stále oplývají životním elánem a energií, a tak si mohli užít kulturní program, který byl připraven po celé odpoledne až do večerních hodin. Nejprve bylo pográtulováno jubilantům. Věnování mělo i svou hudební část v podobě skvělého vystoupení dvou mladých zakřanských muzikantů Matyáše Veleby a Jakuba Kovaříka s klávesami a houslemi.

V průběhu času přišly zúčastněným poblahopřát také děti z místní mateřské školky s žáky 4. a 5. třídy základní školy. Vystoupení, která si pod vedením paní učitelek Ptáčkové, Černé, Kopáčkové a Mecerodové nacvičily, se jim velmi vydařila. Především zpíváním vytvořily veselé prostředí, jehož uvolněnou náladu mohl nadále s lehkostí udržovat pan Vintrlík – muzikant a harmonikář z Mikulova.

Program zahrnoval i volnou zábavu, povídání mezi sebou a zajištěno bylo také občerstvení s večeří.

Po ní mohl každý zavzpomínat na dřívější dění v naší vesnici. Historické fotky z obecního archivu i ze starého rodinného alba promítané na stěnu sálu vrátily všechny o několik roků nebo desetiletí zpět a někteří na snímcích poznávali své blízké.

Samotný závěr akce patřil tancování a zpívání. Nikdo neměl možnost odejít bez povšimnutí, protože hudební repertoár pana muzikanta jako by byl napojený na dveře sálu – jestliže se otevřely a některá ze skupinek se chtěla vydat vstříc svým domovům, přerušil pan Vintrlík právě hranou písničku a zazněla část známé skladby Rodné údolí – konkrétně „já volám na shledanou, na shledanou“ a tak dále, jak ji znáte (a že zazněla mnohokrát). Klapnutí dveří oproti tomu navracelo do sálu původní melodii. Nakonec prošel dveřmi i pan hudebník a nezbylo nic jiného, než mu slova oplatit. Na shledanou, na shledanou...

Oslava Dne seniorů dospěla ke svému konci. Mnohokrát během ní bylo vysloveno přání zdraví a všeho dobrého a nyní přichází prostor ještě na jedno důležité slovo. Všichni, kteří se podíleli na přípravě programu a organizaci akce, vyslovují našim seniorům jediné – děkujeme (nejen zúčastněným, a nejen za účast).

Michal Smutný

Od roku 2021, kdy jsme obnovili skautský oddíl ve Zbýšově, jsme působili v dost provizorních podmínkách. Překonali jsme mnoho překážek a těžkých úkolů, leckdy jsme museli i hodně improvizovat. Veškeré úsilí a spousta práce, která se s tím pojila, nakonec přinesla své ovoce a uplynulý loňský školní rok jsme již trávili v prostorách nově zrekonstruované klubovny ve Zbýšově. V současné době máme oddíl nejmladších Benjamínků, což jsou děti ve věku 4-7 let. Tento koedukovaný oddíl dvanácti dětí vedou dva zkušení vedoucí Míša a František. V oddíle Vlčat a Světlušek máme momentálně 17 dětí, z toho 12 vlčat, 4 světlušky a jednu skautku. Tuto smečku, jak jim s oblibou říkáme, vedou střídavě 4 vedoucí.

Od začátku naši činnosti jsme se snažili dopracovat ke společnému cíli, a tím je uspořádání letního tábora. Vzhle-

dem k podmínkám, ve kterých jsme fungovali, se nám první rok podařilo uspořádat pouze týdenní příměstský tábor, a to doslova „na poslední chvíli“. Před rokem se nám podařilo spojit síly s Tetčickým junáckým oddílem a zrodila se myšlenka společného letního tábora. Zahájili jsme přípravy na tábor a začali jsme podnikat společné výpravy, aby se naše děti seznámily a na táboře už fungovaly jako sehraný tým. Na první společnou výpravu jsme naše bratry a sestry pozvali k nám do Zbýšovské klubovny. Vzali jsme je na Haldu a k pomníku obětem letecké havárie. Už při večerním promítání filmu bylo vidět, že vznikají nová přátelství. Na další společnou výpravu, jsme se vydali do Křtin. Navštívili jsme národní přírodní rezervaci Býčí skálu, Starou huť u Adamova, jeskyni Výpustek a zažili jsme spoustu legrace. Podnikli jsme i pár samostatných výprav například do jeskyně Balinka nedaleko Zbýšova. Ale nejkrásnější místo na nás čekalo nedaleko Zakřan, a tím byl Zakřanský vodopád. Vydali jsme se k němu v únoru a vzhledem k mrazivému počasí, byl nádherně zamrzlý. Bylo hezké vidět, že i v dnešní době dokážou děti ocenit krásu naší přírody. K zakončení školního roku jsme si vybrali místo, se kterým se pojí vzpomínky mnoha z vás. Na konci června jsme se vydali na junáckou chatu „Pod Ketkovákem“. Vyšlápli jsme si zříceninu hradu Levnov, a ti otužilejší si užili i večerní koupačku v ledové řece. V červen-

ci nás čekal tábor, na který jsme se všichni moc těšili. Společně s vlčaty a světluškami z Tetčic jsme strávili nádherných 12 dní na tábořišti nedaleko obce Jamolice a zříceniny hradu Templštejn. Pro 22 dětí (plus pár ratolestí našich vedoucích) připravilo program 8 vedoucích na motivy Knihy džunglí. Jak je u skautů zvykem, na chodu tábora se podílely především samotné děti, od přípravy jídel, sekání dřeva až po noční hlídky. Smekám před našimi nejmladšími, kteří se s touto výzvou poprali na výbornou. Počasí nám přálo a po celou dobu jsme měli nádherně, takže tábořiště u řeky jsme využili naplno a už se těšíme na příští rok. V současné době jsme v našem oddíle přivítali dva nováčky do smečky vlčat, které do dění v oddíle zasvěcují samy děti. Máme za sebou dýňobraní, které jsme uspořádali na klubovně pro rodiny našich svěřenců, ale i pro příznivce skautingu. Jako každý rok, se i letos zapojíme do roznášení Betlémského světla. Podrobnosti se k vám dostanou rozhlasem a vylepými plakáty, jakmile budeme vědět, kdy k nám světlo dorazí.

Oddíl nejmladších skautů Benjamínků zahájil svoji činnost v loňském roce v již krásném prostředí klubovny ve Zbýšově. Zpočátku jsme se věnovali seznámení s novými kamarády, nastavení režimu schůzek a budování důvěry k vedoucím. Pro děti předškolního věku to nejsou jednoduché úkoly. Témata našich schůzek zahrnovala důležité svátky v roce – Dušičky, Sv. Martin, Vánoce, Velikonoce apod. V každém ročním období jsme se věnovali typickým projevům v přírodě. Zajímalo nás, co dělají zvířata, rostliny i my lidé. Polovina dětí z oddílu není ze Zbýšova, a tak jsme na krátkých vycházkách i celodenních výpravách poznávali okolí. Ve Zbýšově jsme navštívili pana četníka v Minimuzeu četnictva, památku na hornictví Důl Simson a dobrovolné hasiče v hasičské zbrojnici. Podnikli jsme výpravu na Cihelnu, k vodopádu v Zakřanech, k jeskyni Balinka, k Rybičkové skále a na Haldu ve Zbýšově. Na konci roku jsme plánovali první výpravu s přespáním, ale nakonec se uskutečnila až na začátku nového školního roku. Z chaty „Pod Ketkovákem“ jsme si odvezli úžasné zážitky a zase o něco samostatnější skauty.

Napsala: Markéta Svobodová – Makina

Nový zakřanský kronikář

sousedů Kopáčkových. Jako někoho, kdo rád píše různé příběhy, verše, texty k písničkám, zajímá ho kdejaká stará listina nebo věc a chtěl by na světě pro další generace zanechat opravdové a důležité hodnoty, mě tato informace zaujala. Nakonec vše dopadlo tak, že se vám nyní mohu představit jako nový kronikář.

Moje jméno je Michal Smutný a mám 32 let. Rozhodnutí žít v Zakřanech jsem udělal v roce 2020 a od té doby tu vlastními silami a s pomocí blízkých postupně probouzím k životu dům, který postavili na místě chalupy mých předků pradědeček Cyril Turek s prababičkou Marií. Nyní už v něm i trvale bydlím. K Zakřanům mám blízký vztah i proto, že zde vyrostla moje babička Božena a také táta Miloš Smutný se strýcem Josefem Burešem, které si mnozí ještě pamatujete. Kromě již uvedeného mě zajímají muzea, architektura, anebo starší auta a vozidla, která byla ve své

době něčím výjimečná. Mám rád zvířata, toulání přírodou, občasné cestování a mnoho dalšího. Ve svém civilním zaměstnání projektuji stavby pro zdravotnictví, tedy nové pavilony v českých a slovenských nemocnicích, rekonstrukce stávajících oddělení a vůbec nejraději kreslím rozvojové plány celých nemocničních areálů.

Vrátím se však ještě ke kronice. Ten, kdo ji kdy měl a bude mít na starost, by nemohl nic napsat, kdyby nebylo vás – ostatních obyvatel a spoluobčanů. Ve skutečnosti píšeme příběh naší vesnice všichni. Setkávejme se spolu na akcích i v soukromí. Dělejme nejen v Zakřanech, ale i ve svých životech to, co nám dává smysl a působí radost. Věřme, že na nás naše děti, vnoučata nebo pravnoučata rády navážou, protože v minulosti můžeme najít inspiraci a poučení pro chvíle přítomné i budoucí.

M. S. (kronikář)

Závody: O zakřanskou šupinku

Seděl jednoho mlhavého podzimního rána rybář u řeky, osamocený pozoroval krajinu zbarvenou do oranžových tónů a chytal ryby. Nějak takto by mohl vypadat ideální říjnový den někoho, kdo si rád odpočine u vody, a přitom může ulovit nějakou tu rybkou, kterou třeba posléze pustí, jako by byla zlatá.

Jsme ale v Zakřanech, kde si pěkný den dokážeme vykouzlit i jinak. V chytání ryb se tu 7. 10. konaly tradiční závody, a to nikoliv u řeky nebo u potoka, ale u rybníka před obecním úřadem. Osamocený zde nebyl nikdo. Nejprve se lovci stali z dětí do 16 let a těm nejmenším pomáhali rodiče. Drobnou cenu si nakonec odnesly všechny děti. Později zaujali rybářská místa dospělí a také v této soutěžní kategorii se rozdávaly odměny.

Někomu se možná podařilo jeden zlatý úlovek utajit a přál si krásné, téměř letní počasí, výtečné občerstvení v podobě rybích pochoutek a točené pivo stejné barvy, jakou měly šupinky rybky samotné. Nic z toho totiž nechybělo, což dotvářelo klidnou a pohodovou náladu sobotního odpoledne. Inu, tři přání jsou tři přání, zvláště když se správně využijí.

Michal Smutný

Krátké adventní zamyšlení

Před několika lety jsem byl na setkání spolužáků ze střední školy, které začínalo prohlídkou nově opraveného gymnázia. Když jsme ve stanovenou hodinu stáli u dveří budovy, a nikdo neotvíral, nedalo se nevšimnout, jak jedna spolužačka neustále nervózně pocházela a k zavřeným dveřím měla spoustu poznámek.

Žijeme v době, kdy jsme zvyklí mít všechno hned – i v zimě si můžeme v obchodech koupit letní ovoce, na počítači můžeme během krátké doby projít obrovským množstvím informací. Člověk je pak zvyklý přenášet rychlé digitální tempo do všech oblastí života.

V životě ale nejde všechno tak rychle. Někdo je třeba pomalejší v počítání, v psaní, ve čtení. Někdo jde pomaleji a musíme na něj počkat. Někdo pomaleji mluví a vyslechnout ho a pochopit, co chce říci, vyžaduje ztratit s ním více času. Někdo nám nevyhoví hned, protože musí udělat ještě jinou práci. Někdo onemocní, a proto se musí domluvený termín přeložit na později. Všichni se po-

třebujeme učit být trpěliví, vychovávat sebe i druhé k tomu, že na některé věci je třeba čekat, abychom se nestávali bezohlednými lidmi, kteří chtějí uspokojovat všechny své přání a potřeby, mít „všechno hned“.

Na této cestě nám může pomáhat doba adventní, která se celá nese v duchu očekávání a střídmosti. V dřívějších dobách začínal advent po svátku sv. Martina, kdy se při svátečním hodování jedla martinská husa. Potom následoval adventní půst. Člověk lépe vychutná vánoční jídlo, cukroví, když si ho před vánočními odřekne, podobně si rád zazpívá koledy, když se na ně v adventu těší a nacvičuje je a nepředbíhá vánoční atmosféru.

Když si něco odřeknu, mohu to, co ušetřím, věnovat ve prospěch druhých. Tak může být advent i příležitostí k solidaritě, pomoci bližním, lidem v nouzi. Přeji vám dobře prožitý adventní čas a radostné svátky Ježíšova narození.

P. Mgr. Jan Nekuda, zakřanský rodák,
nyní farář a děkan hustopečský

Vzpomínky: O zakřanské kovárně

Doma jsem před časem našel dopisy, které psaly babička s prababičkou mému tátovi jako malému klukovi na šestitýdenní ozdravný pobyt do lázní. V jejich pravém horním rohu jsou červencová data z roku 1969. V dopisech mě mimo jiné zaujalo několik vět, které z dnešního pohledu dokreslují historii Zakřan.

„V sobotu děda s Pepkem kopali na Drahách před našima nové jámy pro kanalizaci, zítra se bude navážet šterk a pak se bude celá ulice asfaltovat.“ Tak zní několik řádků psaných babičkou. O několik dní později přidala ve starém zakřanském nářečí další prababička: „Než se vrátíš tak už se nezleďáš s kovárňo, už jo bourají a také na drahách je plno štro protože se budou spravovat. Tak až přijedeš tak uvidíš mnoho novýho.“ Tatínek Miloš pak prababičce odpověděl slovy: „Škoda že už se nesetkám s kovárňo, ale těším se, až z drahů bude silnice. Už se těším, až to všechno nové uvidím.“ Dnes by naši ulici přitom tak rád znovu viděl v malebné podobě s dlažbou z placatých kamenů.

Nebyl bych to já, aby mě nezačalo za-

jímat víc. Jediný, kdo je ze zakřanské rodinné větve ještě na světě, je tatínek, a já jsem doufal, že si na tehdejší podobu ulice a kovárny aspoň trochu vzpomene. Řekl mi nakonec více, než jsem čekal, a tak se s vámi můžu podělit. Vy, kteří patříte ještě třeba mezi pamětníky, můžete na kovárnu a pana kováře zavzpomínat.

Zmíněná kovářská dílna stála přibližně v místech pod dnešní zahrádkou domu č. 22, tedy tam, kde se nachází garáž se zatačkou ve spodní části ulice Na drahách. Byla to budova se šikmou sedlovou střechou a dřevěnými vraty umístěnými nejspíše ze západní (dolní) strany. Táta s kamarády z ní byli nadšení, jak se u kluků patří. Chodili se do ní dívat a pana kováře pozorovat při práci. Ten již měl toho času šedivé vlasy a postavu zavalitou. Ostatně kovář musel umět pořádně udeřit kladivem rozpálené železo, a tak se jeho postava k jeho povolání hodila. Kromě toho byl dobrosrdečný a pracovitý.

Samotná kovárna měla přibližně čtvercový, anebo mírně obdélníkový půdorys. Částečně zasahovala do

dnešní asfaltové cesty, která bývala dříve dlážděná placatými kameny, jak už bylo napsáno. Za ní měl kovář svůj dům. Při pohledu od vstupních vrat se u zadní stěny nacházela pec, do níž se dávalo nahřívat železo. V letním období násobila horko uvnitř dílny, v časech jako nyní, před Vánoci, dokázala zahřát nitro jako medovina nebo „svařák“ na jarmarku. Vpravo od pece byl umístěn měch, kterým se do pece foukal vzduch, a dále mohutný špalek s kovadlinou, kde byl výrobkům dáván tvar a duše. Uprostřed místnosti stál sud s vodou na chlazení a v levém zadním rohu regál s náradím a nejrůznějšími kovářskými předměty. Prostor u vstupu byl ponechán volný. Do něj mohli hospodáři přivést třeba koně a pan kovář ho mohl na místě okovat podkovami. Vyráběl ale i mnoho dalších věcí. Je možné, že některé máte třeba stále doma. Jednalo se o různé druhy dveřního nebo okenního kování, o okrasné pásoviny spojující prkna dveří od stodol, kúlen a sklepů, o petlice, zámky, anebo možná i mříže a zábradlí, sekery, skoby a další pracovní pomůcky.

Ráda bych Vám oznámila, že i letos se bude konat

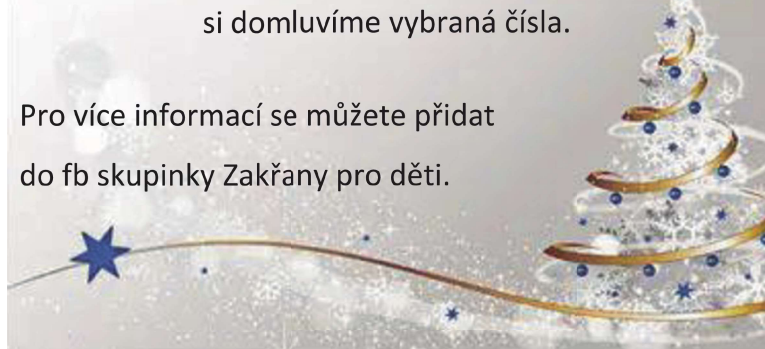
Adventní kalendář v Zakřanech

Od 1. 12. 2023 se budou postupně rozsvěcovat jednotlivá čísla adventního kalendáře v oknech domů po naší obci. Stejně jako minulý rok, budou pro děti připravené kartičky, kam budou zapisovat čísla domů, kde jednotlivá čísla našly.

Za vyplněnou kartičku děti získají malou odměnu.

Kdo by se chtěl zúčastnit, může napsat buď na [fb](#) Kamila Barišová, nebo na whatsapp 724 975 474, kde si domluvíme vybraná čísla.

Pro více informací se můžete přidat do fb skupinky Zakřany pro děti.

pokračování ze strany 22

Když pan kovář někdy kolem roku 1965 zemřel, zůstala kovárna několik roků prázdná a nevyužitá. Zůstala tak až do července 1969, kdy byla zbourána a silnice v zatáčce o trochu rozšířena. Jak zmiňují nalezené dopisy, spolu s kovárnou zmizela z Drahů také dlažba z placatých kamenů a od té doby je povrch komunikace v ulici asfaltový. Pamětní kniha Zakřan k této věci také uvádí jednu zajímavost. Je v ní napsáno, že ulice na Drahách a do Nových domků byly vydlážděny v letech 1924 a 1925 kamenem z Vejseku, a to nákladem 26 tisíc korun. Jeho dovoz obstarala obec a práci dlažditel Josef Jelínek z Popovic.

Tátovo vyprávění je pro mě vždy velmi zajímavé. Někdy říkává, že si mnohé věci nepamatuje, u jiných to naštěstí není pravda. Na co si ale vzpomenout nemůže je jméno pana kováře. Zná je někdo z vás, čtenářů? Máte na něj a jeho dílnu nějakou vzpomínku? V Zakřanech jsem se také dověděl, že ve vesnici byla snad ještě druhá kovárna, a to u odbočky na Lukovany nedaleko někdejší cihelny a dnešní Sokolovny. Na ni si táta zpočátku nevzpomínal, později ale přišel s myšlenkou, že by mohlo jít o novější dílnu u Uhlířových. Podaří se s vaší pomocí zjistit nějaké informace i o ní?

M. S. (kronikář)

(Fotografie k článku zveřejníme v příštím zpravodaji.)

Zahrádkáři

Blíží se konec roku a s tím i závěrečné bilancování uplynulé zahrádkářské sezóny. Letos naše zahrady zažily počasí jako na houpačce. Zejména nás trápilo velké sucho. I letošní nadprůměrně teplý a suchý podzim nebyl úplně obvyklý. Teď už však naše zahrady spí zimním spánkem a my máme možnost užívat si alespoň té trochy dobrot a darů, které nám naše půda dala.

Jako každý rok se na závěr zahrádkářské sezóny konala Tradiční zahrádkářská výstava. Jelikož byla úroda podzimního ovoce a zeleniny velmi špatná ve srovnání s jinými roky, měli jsme obavu, abychom na výstavě měli vůbec co vystavovat. Avšak jenom díky všem zakřanským pěstitelům jsme zvládli zaplnit naše stoly a výstava se vydařila na výbornou.

I v letošním roce jsme měli možnost ochutnat med od místních včelařů, mošt či buchty s láskou pečené a nově si také vyrobit svíčku ze včelího vosku pod vedením milé Evy Sachsové. Na výstavě jsme si mohli zakoupit květiny a podzimní dekorace, produkty od místních včelařů a výborné papriky ze zahrady pana Horáka. Pěknou podzimní atmosféru nám podtrhla chryzantémová květinová dekorace paní Prokopové z Lukovan a výrobky dětí z MŠ a ZŠ Zakřany, kterým moc děkujeme.

Teď už si užívejme v poklidu blížící se advent, dejme našim rukám odpočinek, ať nám to jde v příští zahrádkářské sezóně s úsměvem!

Za spolek zahrádkářů, Suri Drápelová

Příjemné prožití vánočních svátků,
hodně zdraví, štěstí a úspěchů
v novém roce vám přeje
Obecní úřad Zakřany

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

1.–14. ledna 2024

Koledující Tři králové vám přinášejí radost a Boží požehnání. Prosíme, podarujte tyto vyslance Charity Česká republika, pomůžete tak lidem v nouzi!

Děkujeme.

TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT V NEDĚLI 7. LEDNA OD 18 HODIN NA ČT1

Finanční dar lze zaslat na účet:

66008822/0800

Variabilní symbol:

77966200

DMS KOLEDA 30 (60, 90 nebo 190)

→ na číslo 87 777

Trvalá podpora DMS TRV KOLEDA 30 (60, 90 nebo 190)

→ na číslo 87 777

Cena jedné SMS je 30, 60, 90, 190 Kč. Více na www.darcovskasms.cz

www.trikralovasbirka.cz @trikralovasbirka trikralova_sbirka

QR Platba

Český rozhlas

Charita Česká republika, Vladislavova 12, 110 00 Praha 1 • tk@charita.cz • www.trikralovasbirka.cz • Celostátní sbírka je řádně evidována a kontrolována dle osvědčení Magistrátu hlavního města Prahy č. j. S-MHMP/1327710/2012 a 1340351/2012 ze dne 15. 10. 2012.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA U nás...

Milí přátelé,

chceme ze srdce poděkovat za vaši štědrost
v minulém ročníku Tříkrálové sbírky.

V následujícím roce bychom výtěžek rádi využili na:

- zvedák imobilních klientů Domova se zvláštním režimem sv. Luisy s váhou ARJO,
- ochrana oken proti vlaštokám a údržba fasády Domova se zvláštním režimem sv. Luisy,
- štítkovač osobního prádla klientů Domova se zvláštním režimem sv. Luisy,
- lavičky pro klienty Domova se zvláštním režimem sv. Luisy,
- sluneční venkovní clona pro Domov se zvláštním režimem sv. Luisy,
- čtečka docházkového systému pro Domov se zvláštním režimem sv. Luisy,
- zakoupení kompenzačních pomůcek pro půjčovnu pomůcek,
- řešení ohřevu užitkové vody v hospici,
- zajištění mobility terénních služeb,
- tablety pro pracovníky Pečovatelské služby,
- vybavení pečovatelů pro práci v terénu,
- řešení chlazení pokojů pacientů lůžkového hospice,
- skříně pro rehabilitační pomůcky v lůžkovém hospici,
- nástěnky pro pacienty lůžkového hospice,
- mobilní telefony pro sestry Domácí zdravotní péče,
- polohovací pomůcky zdravotním sestram do terénu určené pro manipulaci s klienty mobilního hospice,
- vybavení do terénu pro lékařky mobilního hospice.

Vaše důvěra je pro nás závazkem a současně velkým povzbuzením do další práce. Prosíme vás proto o podporu. Děkujeme!

Oblastní charita
Rajhrad

Mária Durkáčová, koordinátorka dobrovolníků
Oblastní charita Rajhrad,
Jiráskova 47, 664 61 Rajhrad
Tel.: 736 529 319, maria.durkacova@rajhrad.charita.cz
www.facebook.com/OblastniCharitaRajhrad/
www.rajhrad.charita.cz
www.trikralovasbirka.cz

Zpravodaj Zakřan vydává Obec Zakřany, Zakřany 7, 664 84 pošta Zastávka u Brna,
IČ: 00282880, DIČ: CZ00282880, ev. č.: MK ČR E 23691.

Řídí redakční rada. Vychází třikrát ročně, výtisk zdarma. Sazba a grafické práce: Žaneta Neužilová.

Na titulní stránce použita fotografie z archivu Gabriely Hořanské.

Tiskne Pamiro team s.r.o. (kopírovací centrum Rosice). Uzávěrka 15. 11. 2023, distribuce 30. 11. 2023.

Bez jazykové korektury. Zveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakce.